

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO
KOMITETO IR RAJONO DARBO
ZMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS
ORGANAS

PERGALĖ

1. A. SINONIENĖ, Politinio švietimo tinklas užbaigė mokslo metus — 2 psl.
2. V. RAUBISKA, Įsipareigojimų vykdymas — bendras visų reikalas — 3 psl.
3. S. KREGŽDĖ, Sapnai ir jų prigimtis — 3 psl.
4. A. KOROLIOVAS, Naujovės Korėjos kaime — 4 psl.

Nr. 74 (1804).

Zarasai, antradienis, 1959 m. birželio mėn. 23 d.

kaina 15 kap.

KAIP JI TARĖ—TAIP IR DARO

(Kaip melžėja Ramanauskaitė vykdo savo prisiimtus padidintus įsipareigojimus)

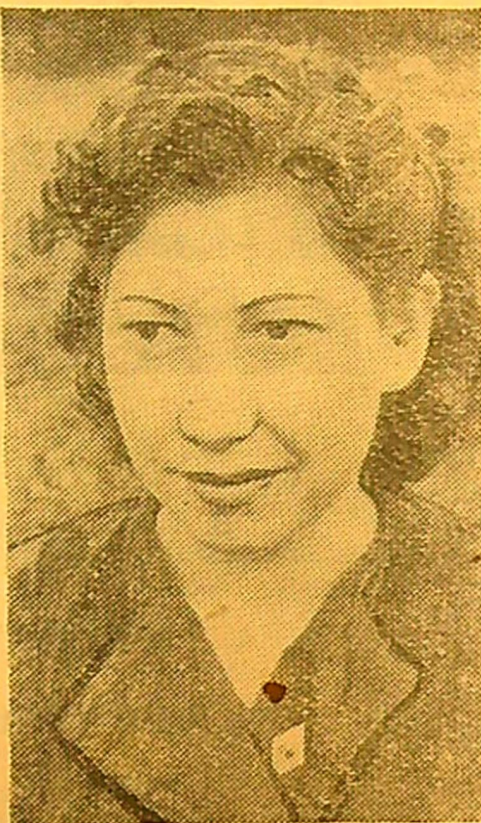
Lygiai prieš mėnesį „Pergalės“ laikraštyje buvo atspausdintas P. Cvirkos v. kolūkio melžėjos Janinos Ramanauskaitės laiškas, kuriame ši mergina pasakojo, kokius ji turinti užmojus pirmiesiems septynmečio metams. Paskaičiavusi savo galimybes, ji priėmė padidintus įsipareigojimus, kurie duos didelę naudą ir kolūkiui, ir valstybei. Jei visumoje fermos darbuotojai siekia primelžti iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 2300 litrų pieno, tai Ramanauskaitė įsipareigojo primelžti po 2500 litrų.

Reikia pripažinti, kad Ramanauskaitė savo žodžių nepaleido vėjais. Kaip ji pasakė, taip ir dirba, diena iš dienos, dešimtadienis po dešimtadienio gerindama savo darbo rezultatus.

Prieš mėnesį karvės buvo išleistos į ganyklas. Kolūkio valdybai rūpinantis, jos buvo paskirstytos laukininkystės brigadoms. Ganykloms išskirtos pagrindiniai daugiametės žolės, kuriose gyvuliai rišami. Janės Rama-

nauskaitės prižiūrimos karvės ganosi II brigadoje, kartu su jos sesers Lionės ir Genės Šaltienės karvių grupėmis. Melžėjoms į pagalbą pasiūsti kolūkiečiai Kazys Makelis ir Kazys Černiauskas. Jie melžėjoms padeda karves prižiūrėti, pristato joms vandens, vedžioja primelžtą pieną. Tokiu būdu žymiai palengvėjo melžėjų darbas. Jų pagrindinis rūpinimasis dabar yra papildomai pašerti karves, patikrinti ar jos pagirdytos, na, ir gerai išmelžti.

Janina, aišku, labai daug stengiasi ir pastangų rezultatai akivaizdūs. Jei per gegužės mėnesio II dešimtadienį ji primelžė iš kiekvienos karvės po 78,5 litro, tai per III dešimtadienį — po 90,5 litro. Birželio mėnuo Ramanauskaitėi dar sėkmingesnis. Per I dešimtadienį kiekviena jos grupės karvė davė po 129 litrus pieno. Mėnesio viduryje ji primelžė iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 13—14 litrų.

Nuotraukoje: rajono melžėjų lenktyniavimo už padidintų socialistinių įsipareigojimų — papildomai duoti kolūkiui bei valstybei pieno — iniciatorius Janina Ramanauskaitė.

V. Daunoras

Kukurūzų pasėliai bus švarūs

Mūsų pirmoje laukininkystės brigadoje auginama 8 ha kukurūzų. Kiekvienam kolūkiečių kiemui priskirta prižiūrėti po 20 arų kukurūzų. Jie juos ravi, trečia mineralinėmis trąšomis. Gerai dirba prižiūredami kukurūzus A. Mitrofanovas, P. Andrijauskas, O. Latvelienė, O. Raukėnaitė. Jau išravėta pus-trėčio ha kukurūzų. Artimiausiomis dienomis bus nuravėtas ir likęs pasėlių plotas.

Kolūkiečiams padeda komjaunuoliai. Jie kasdien nuravi po pusę hektaro kukurūzų pasėlių. Per tris dienas jie nuravė prižiūrimų 1,5 ha kukurūzų pasėlių.

Č. MAŽEIKA

J. Zemaitės vardo kolūkio pirmos brigados apskaitininkas

Lietuvos Tarybų Socialistinės Respublikos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ĮSAKAS

Dėl atsakomybės už naminės degtinės ir įrankių jai gaminti laikymą

Siekdamas sustiprinti kovą su naminės degtinės gaminiu, Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas nutaria:

1. Nustatyti, kad už naminės degtinės ar įrankių naminei degtinei gaminti laikymą —

baudžiamas areštu nuo trijų iki penkiolikos parų arba pabauda nuo 100 iki 500 rublių, jeigu šie veiksmai savo pobūdžiu neužtraukia bausmės, numatytos TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1948 metų balandžio 7 dienos Įsake „Dėl baudžiamosios atsakomybės už naminės degtinės gamimą ir pardavimą“.

2. Gautą iš milicijos organų medžiagą apie naminės degtinės ar įrankių naminei degtinei gaminti lai-

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

Pirmininkas J. PALECKIS

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

Sekretorius S. NAUJALIS

Vilnius, 1959 m. birželio 19 d.

Lietuvos KP Centro Komitete

DĖL PASĖLIŲ PRIEŽIŪROS DARBŲ RESPUBLIKOS KOLŪKIU OSE IR TARYBINIUOSE ŪKIUOSE APŽIŪROS-PATIKRINIMO ORGANIZAVIMO

Lietuvos KP Centro Komitetas pritarė „Tiesos“ laikraščio redakcijos iniciatyvai surengti pasėlių priežiūros darbų respublikos kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose apžiūrą-patikrinimą.

Respublikinių ir rajonų laikraščių redakcijoms, Radijo ir televizijos komitetui prie Lietuvos TSR Ministrų Tarybos rekomenduota įsijungti į pasėlių priežiūros darbų apžiūros - patikrinimo organizavimą, plačiai nušviesti spaudoje ir per radiją pirmųjų patyrimą ir

išaiškinti pasėlių priežiūros trūkumus. Žemės ūkio ministerija, partijos rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai, partinės organizacijos ir kolūkių bei tarybinių ūkių vadovai įpareigoti padėti kaimo korespondentams ir kitiems respublikinių bei rajonų laikraščių darbuotojams atlikti apžiūrą-patikrinimą ir organizuoti reidines brigadas, o taip pat būti šalinami pasėlių priežiūros trūkumai.

šiuo atsakingiausiu metu nutarė... pailsėti. Dabar ji atostogauja, ir brigadininkai pasiliko be patarėjo.

Piktžolės pasėliuose sunaikinti dar nevelu. Bet brigadininkai, kolūkio valdybos nariai turi nedelsiant nė dienos imtis ryžtingų priemonių. Tik užtikrinus pasėliams rūpestingą priežiūrą artelės narių įsipareigojimus keliant visų kultūrų derlingumą galima bus įvykdyti sėkmingai.

B. Stankevičius
Bernotiškių apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas
V. Šakalys
„Pergalės“ korespondentas

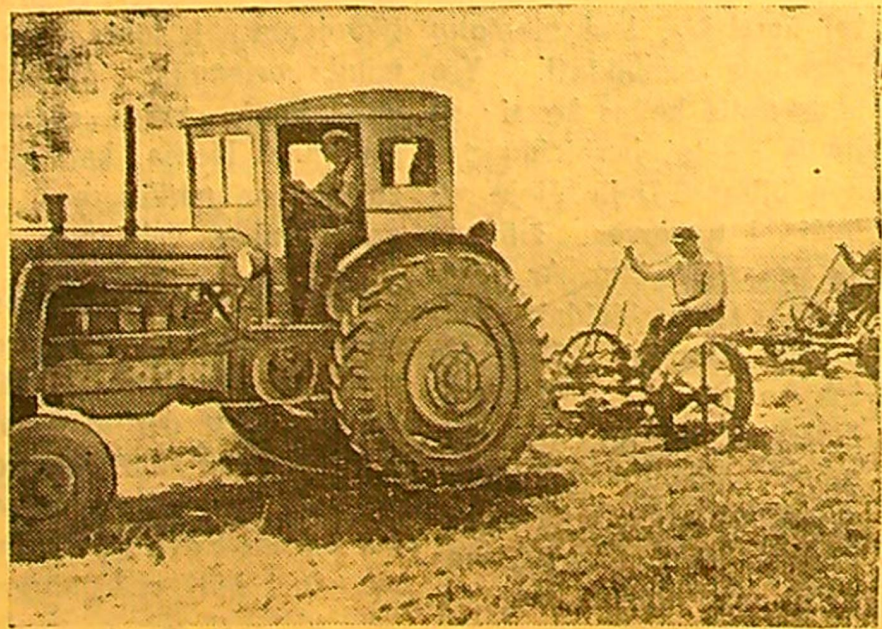
Tikriname pasėlių priežiūros darbus

Ryžtingesnę kovą su piktžolėmis

Vieni pirmųjų Panevėžio rajone šienapiūtę pradėjo Stantūnų paukštininkystės veislinio-selekcinio tarybinio ūkio darbininkai. Tarybiniame ūkyje šienauja trys traktorinės ir vienuolika arklinių piaunamųjų. Pirmąją savaitę buvo nušienauta beveik 150 ha, iš to skaičiaus — 68 ha vitaminišiam šienui. Sėkmingai šienapiūtė vyksta ir LKP VI suvažiavimo vardo, „Tarybinės sodybos“, M. Melnikaitės vardo ir kituose rajono kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose.

Nuotraukoje: šienauja traktorininko Aleksandro Kučinsko agregatas.

S. SAPKOS (ELTOS) nuotr.

„Raudonojo Spalio“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai įsipareigojo išauginti šiemet geriausią rajone linų derlių. Jie numato gauti iš kiekvieno hektaro po 3,5 cnt sėmenų ir 4,5 cnt pluošto. Nemaži įsipareigojimai priminti kovojant už kukurūzų, bulvių derlingumo pakėlimą. Užmojai tikrai sveikintini. Įdomu, kaip tie įsipareigojimai šiandien vykdomi, kaip atrodo minėtų kultūrų pasėliai, kaip jie prižiūrimi.

Mes išvykome pirmiausia į II laukininkystės brigadą. Abiejose plento pusėse nusidriekę bulvių laukai. Ir reikia pripažinti, kad ši kultūra tikrai kolūkiečių gerbiama. Pasėliai po neseniai

praėjusių lietuvių antrą kartą nuakėti, dirva puri, piktžolių beveik su žiburiu nerasi, ir bulvės auga gražiai. Neuzilgo jas reikalinga bus apkaupti. Piktžolėtų, nesupurentų bulvių pasėlių neuztikome nei šioje, nei I brigadoje.

Kas gerai, tai gerai. O kurgi I brigados linai? Žinojome, kad ankstyvieji linai buvo pasėti kairėje pusėje plento, neprivažiavus brigados centro. Taip, čia pavasarį jie buvo pasėti, bet šiandien šiame masyve suradome tik vešliai išsibojusias svėres bei kitas įvairias piktžoles.

Nepavyko tą dieną mums susitikti brigadininko Špakausko ir pasiteirauti, kodėl jis negelbsti linų pasėlių. Nei brigadininko, nei kolūkiečių nesutikome praeitą šeštadienį brigados laukuose. Čia viešpatavo visiška tyla. Brigados apskaitininkę drg. Vaitkevičiūtę suradome namuose. Ji pasakojo, kiek kokių kultūrų buvo šiemet patręšta papildomai mineralinėmis trąšomis. O tų trąšų pasėliams nešykštima. Bet apie kovą su piktžolėmis apskaitininkė mažai ką turėjo pasakyti teigiamo, išskyrus kukurūzų pasėlių priežiūrą.

— Vakar MMS pagalba apipurškė kukurūzus herbicidais. Žiūrėsime, padės tai ar ne,— pareiškė drg. Vaitkevičiūtė.

Tas tai gerai. Abejoti herbicidų nauda nereikia. Brigados kukurūzų pasėliai skendo iki šiol svėrėse panašiai kaip ir linai. Nors pavėluotai sukrušta juos gelbėti, bet jie, matyti, atsigaus. Tik, žuvus piktžolėms, reikia dabar nedelsiant papildomai patręšti kukurūzus azotinėmis trąšomis, nes jie gelsta.

Kadangi užsiminėme apie herbicidus, ta proga siūlome artelės valdybai cheminiu būdu išgelbėti užžėlusius piktžolėmis ir linų pasėlius, plačiau taikyti tą būdą vasarajui.

Lupenkos kaime matėme nemažą kukurūzų plotą atseitą eiliniu būdu antrą kartą. Taip brigadoje buvo pasielgta su 3,4 hektaro. Matyti, kukurūzų augintojai nepakankamai stropiai pasėjo pirmuosius hektarus šios kultūros, agronomė drg. Biveinytė jų nemokė, nekontroliavo. Blogai sudygo dalis kukurūzų taip pat ir I brigadoje, kurių pasėliai dabar sukultivuoti.

I laukininkystės brigadoje piktžolės pasėliuose mažiau

PARTIJOS GYVENIMAS

POLITINIO ŠVIETIMO TINKLAS
UŽBAIGĖ MOKSLO METUS

Užpraitą savaitę pasibaigę paskutiniai, baigiamieji užsiėmimai politinio švietimo tinkle, suvesti darbo rezultatai. Rajono politmokyklose ir rateliuose mokėsi 436 klausytojai, palyginti žymiai daugiau, negu praėjusiais metais. Mokslo metų eigoje, apart nagrinėtos pačių klausytojų pasirinktos savišvietos programos, buvo plačiai nagrinėjama TSKP XXI suvažiavimo medžiaga.

Suvedus rezultatus, pastebėta, kad ten, kur pirminės partinės organizacijos politinei savišvietai skyrė prideramą dėmesį, gerai dirbo propagandistai, ten ir rezultatai geri. Klausytojai parodė gilų TSKP XXI suvažiavimo medžiagos žinojimą, įsisavino pagrindinius teorinius klausimus, kaip Komunistų partijos vadovaujantį vaidmenį komunistinėje statyboje, pagrindinius komunistinės visuomenės stabybos bruožus ir uždavinius šiuolaikiniame etape. Prie tokių galima priskirti vietinio ūkio valdybos (partinės organizacijos sekretorius J. Stankus, propagandistas L. Frolova), Capajevo vardo kolūkio, (partinės organizacijos sekretorius ir propagandistas N. Razživinas), Mičurino vardo, Stalino vardo kolūkių politratelius.

Tačiau atskiros pirminės partinės organizacijos maža domėjosi komunistų ir aktyvo politiniu švietimu, nepakankamai skleidė masėse Komunistų partijos XXI suvažiavimo istorinius nutarimus, silpnai telkė žmones pirmųjų septynmečio metų

uždaviniais vykdyti.

Blogai dirbo J. Zemaitės vardo kolūkio konkrečiosios žemės ūkio ekonomikos ratelis, kuriam vadovavo kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius V. Pivarauskas. Ratelyje vietoje 18 reikiamų užsiėmimų buvo suorganizuoti tik 5. Klausytojai blogai lankė užsiėmimus. Žinoma, jokių patenkinamų rezultatų negalėjo duoti baigiamasis užsiėmimas. Didelė kaltė už tai tenka partinės organizacijos sekretoriui V. Pivarauskui, kuris blogai ruošdavosi užsiėmimams ir dažnai apie juos visiškai užmiršdavo, palikdamas komunistų ir aktyvo savišvietos klausimą savieigai. Apie leistas čia ir kultūrinis-masinis darbas. Esant tokiai padėčiai su politiniu žmonių lavinimu, kolūkyje silpnai vystosi ekonomika, pašlijusi darbo drausmė.

Ne geriau veikė TSKP istorijos ratelis ir prie MMS, kuriam pradžioje vadovavo komunistas S. Sergadejevas, o vėliau T. Kandaurovas. Partinė organizacija ne karto nepareikalavo iš S. Sergadejevo pagerinti savo, kaip propagandisto, darbą, nors matė, kad ratelio užsiėmimai vyksta žemame lygyje, daugiausia garsinio spaudos straipsnių skaitymo forma.

Neišėjo mokslo metų programos ir ratelis, kuriame finansų bei banko darbuotojai nagrinėjo TSKP istoriją, veikęs seminarinių užsiėmimų forma. Partinės organizacijos sekretorius nepareikalavo iš komunistų F. Tregerio ir M.

Gordono pasiruošti ir praveisti užsiėmimus pagal TSKP XXI suvažiavimo medžiagos studijavimo planą.

Atsižvelgiant į TSKP CK nutarimą „Dėl politinio-masinio darbo Stalino srities darbo žmonių tarpe trūkumų ir priemonių jam pagerinti“ reikėtų ieškoti veiksmingesnių politinės agitacijos priemonių. Būtina pagerinti propagandistų parinkimą ir mokymą, nes nuo propagandisto daug priklauso politratelių darbo sėkmė. Ruošiantis naujiems politinio švietimo mokslo metams, partijos rajono komitetas ypatingą dėmesį skiria komunistų bendrojo išsilavinimo lygio kėlimui atidarant atskiras vidurinės mokyklos klases kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose, didinant besimokančių komunistų skaičių darbininkų ir valstiečių jaunimo vakarinėse mokyklose.

Rajono pirminės partinės organizacijos dabartiniu metu aptaria politinio švietimo mokslo metų rezultatus, tariasi su komunistais, savo aktyvu dėl politinio mokymosi organizavimo 1959—1960 mokslo metais. Komunistai, nors politinio švietimo mokslo metai ir baigėsi, turi numatyti priemones ir tęsti plauti TSKP XXI suvažiavimo medžiagos aiškinimą gyventojams, panaudoti įvairias politinio auklėjimo priemones.

A. Sinonienė

LKP RK politinio švietimo kabineto vedėja

Aktyviausi kovotojai už derlių

Mūsų žemės ūkio artelės traktorininkai — daugiausia prityrę specialistai, dirbantieji mechanizatoriai po keletą metų. Jie negaili pastangų ir jėgų savalaikiam ir kokybiškam visų žemės ūkio darbų įvykdyti.

Pirmųjų septynmečio metų pavasario sėją mūsų mechanizatoriai atliko geriausiai agrotechnikos terminais. Jie trim traktoriais (du DT-54 ir KD-35) pasėjo grūdines kultūras per 5 dienas. Eiliniu būdu pasėti linai 25 hektarų plote jau siekia 25 cm aukštį. Traktorininkai kokybiškai paruošė 20 hektarų dirvų kukurūzams ir 40 hektarų — bulvėms. Geriausiai padirbėjo sėjos metu traktorininkai Vincas Dikša, Jonas Junelis ir Jokūbas Portnovas.

Mūsų kolūkio žemdirbiai tikisi surinkti šiemet neblogą derlių. Čia didelį indelį įnešė artelės mechanizatoriai. Juk jie pernai atliko pagrindinę darbų dalį sė-

jant žiemkenčius, šiemet kokybiškai įdirbo visus 165 hektarus dirvų, skirtų pavasario sėjai. Be to, kukurūzams, bulvėms bei šakniavaisiams skirti plotai gerai įtręšti. Vien mėšlo išvežta 1250 t, kurio pagrindinę dalį išvežė traktorininkai.

Užbaigę pavasario sėją, mūsų mechanizatoriai peržiūrėjo ir atremontavo visus traktorius ir prikabinamąjį inventorių, skirtą pūdymų arimui, žiemkenčių sėjai. Netrukus ateis derliaus nuėmimo metas, tuo pačiu reikės pradėti kūlimą, ruošti sėklą žiemkenčių sėjai. Mūsų mechanizatoriai tam jau pasiruošė. Patikrintos ir atremontuotos abi kolūkio turimos sudėtingos kuliarnosios. Mechanizatorius J. Portnovas traktoriumi KD-35 padeda kolūkiečiams supiauti lenteles daržinių stogams dengti.

Žinoma, mes, mechanizatoriai, galėtume padėti kolūkiečiams ir eilėje kitų darbų siekiant išauginti aukštą visų žemės ūkio kultūrų

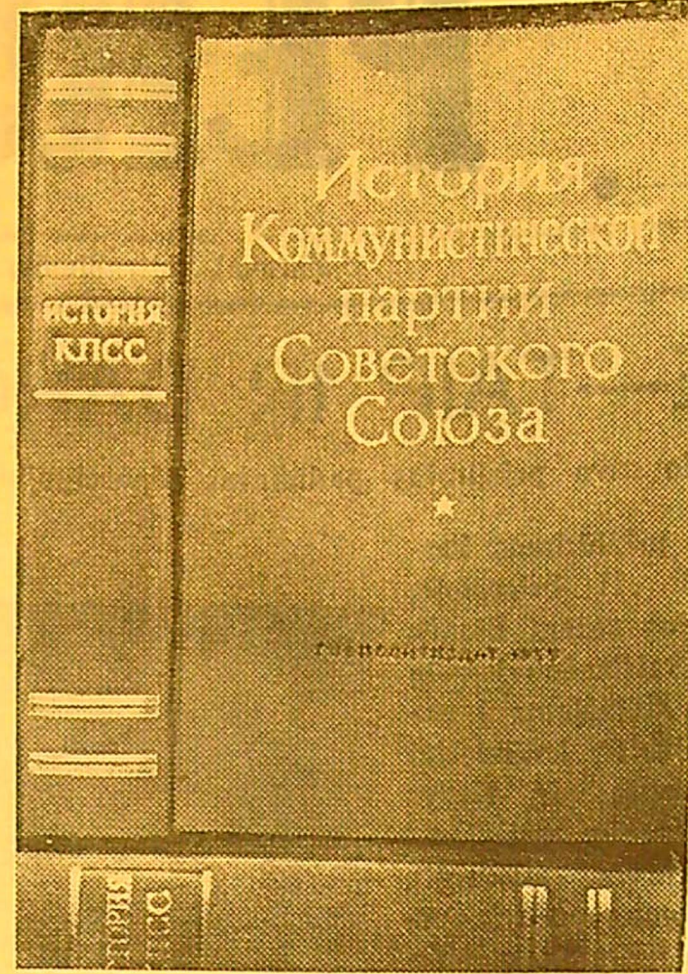
derlių. Mūsų pagalba itin būtina prižiūrint pasėlius: purenant kukurūzų tarpueilius, kaupiant bulves, cheminiu būdu naikinant piktžoles. Bet pastaruoju atveju mes iki šiol negalime padėti, kadangi neturime ratinio traktoriaus bei reikiamo prikabinamojo inventoriaus.

Neužimtų pūdymų mūsų žemės ūkio artelėje tėra tik apie 30 hektarų. O žiemkenčiais apsėti šiemet planuojame 250 hektarų plotą. Pagrindinė dalis žiemkenčiams skirtų dirvų yra dobilienos, be to vienetės žolės bei kitos pašarinės kultūros. Taigi visus šiuos plotus galima bus suarti tik nuėmus derlių. Mechanizatoriams uždavinys bus atsakingas, teks padirbėti dieną ir naktį, norint sėją atlikti per trumpą laiką. Bet mums dirbti paspartintais tempais nenaujiena.

P. JUNELIS

„Pažangos“ kolūkio traktorinės brigados brigadininkas

Naujas leidinys

Naujos „Tarybų Sąjungos Komunistų partijos istorijos“ knygos viršelis.

B. Trepetovo nuotr. (TASS).

Kovoje už centnerius

1. Apie žaliuosius kvadratus

Kada žiūri į pakelėse išsidriekusius žaliuosius kukurūzų kvadratus, prisimena dar anksti pavasarį kolūkio pirmininko Juozo Svindinsko pasakyti žodžiai: — Žūt būt, išauginsime gerus kukurūzus. Nieko jiems negailėsime — geros žemės, trąšų, darbo.

Kaliniečiai vieni pirmųjų rajone pradėjo sėti kukurūzus. Apie jų kruopštų darbą byloja išsiriškiavę lygiomis eilėmis tamsiai žali kukurūzų augliai. Prie kolūkio kontoros pirmos brigados ribose esantieji kukurūzai švarūs, apkaupiti. Arklinis kaupikas vagoja kukurūzus antroje brigadoje, vadovaujamoje brigadininko Prano Sirvinsko. Malonu žiūrėti į kukurūzus penktoje laukininkystės brigadoje — jie švarūs, auga, lyg pagal užsakymą. Deja, augantieji dešinėje pusėje kelio, vedančio iš kolūkio centro į „Lenino keliu“ artelę, verti užuojautos. Ne, ne užuojautos, o skubios

ir neatidėliotinos pagalbos. Kaltas ir ketvirtos brigados brigadininkas Petras Pučinskas, ir kukurūzų auginimo grandies grandininkas Juozas Cibulskis, užmiršę kelią į šį lauką. Čia lietaus suplūkteje dirvoje stiebiasi usnys, svėrės bei kitos piktžolės, užgoždamos kukurūzų auglius, kurie jau pradėjo gelsti. Akėti juos jau vėlu. Reikia nedelsiant šį plotą nuravėti, apkaupti, patręšti mineralinėmis trąšomis.

Kalbant bendrai apie kukurūzų pasėlių priežiūrą Kalinino vardo kolūkyje, tenka pastebėti, kad jais rūpinasi tik vieni grandininkai — akėja, kaupia. Bet kukurūzų plotuose jau pradeda įsigalėti piktžolės, reikalinga juos papildomai tręšti. Grandininkams į pagalbą reikia pakviesti kolūkietes, kol dar jos neužimtos šienapiūtės darbais ir kol piktžolės tik pradeda augti.

2. Kodėl nenaudojami chemikalai?

Pirmoje laukininkystės brigadoje, kur gerai prižiūrimi kukurūzai vešliai žaliuoja, anksti pasodintos bulvės — užmirštos. Štai dešinėje pusėje kelio, vedančio į Zarusus, anksčiausiai pasodintos bulvės gerai sudygo, pradėjo augti. Nuo išsikerojusių krūmelių tuojau tarpueilių nebus matyti, bet jos nekaupiamos. Reikalinga akėti ir vėliau pasodintas bulves.

Į kuriuos penkių brigadų vasarinių kultūrų pasėlius nepažvelgsi, laukai geltonuoja nuo žydinčių svėrių, gožia pasėlius usnys bei kitos piktžolės. Matyti, skirtos vasarajui dirvos buvo blogai įdirbtos. Apie tai kalbėti jau vėlu. Reikia įsivei-

sius piktžoles dabar naikinti. Bet kaip? Ravėjimu reikalo nepataisysi — piktžolių pasėliuose tiek daug, kad ravėjimas liktų bergždžiu darbu. Brigadininkai ir negalvoja veltui gaisinti darbo jėgos, laiko. Tačiau tai nereiškia, kad piktžolių negalima sunaikinti. Yra lengvesnis kelias kovai su jomis — tai herbicidų panaudojimas. Deja, šioje artelėje į naujoves žiūrėta su nepasitikėjimu. Ar nesunaikins tie herbicidai ir kultūrinių augalų? Pasidavę tokiam neryžtingumui, kalininiečiai neįsigijo nei chemikalų piktžolių naikinimui, nei purkštuvų. O jie reikalingi ne vien tik grūdinėms kultūroms, linams, bet ir kukurūzams.

TAI BUS SEPTYNMEČIO
PABAIGOJE

4 milijonai pirštinių

TELŠIAI. (ELTA). Dar nėra nė metų, kai naujajame „Masčio“ trikotažo fabriko pirštinių ceche buvo sumontuoti pirmieji įrenginiai, o cecho išleidžiami gaminiai jau turi didelę paklausą šalyje.

Auga cecho pajėgumas. Neseniai sumontuotos dvi konvejerinės naujausių žakardinių mechanizuotų ir fanginių pirštinių mezgimo mašinų linijos. Gražinos Nikolajevos vadovaujama mezgėjų brigada pirmoji išsivino naujų mašinų valdymą ir jau atidavė į gatavos produkcijos sandėlį pirmuosius tūkstančius porų moteriškų pusvilnonių megztų pirštinių. Pradėtos megzti vaikiškos raštuotos pusvilnonės kumštinės.

Septynmečio pabaigoje cechas gamins per metus daugiau kaip 4 milijonus porų pirštinių.

3. Laikas užsilmti
pūdymų paruošimu

Kalbėti apie pūdymų ruošimą iš anksto verčia tie patys piktžolėmis geltonuojantys vasarajaus plotai. Kada su kolūkiečiais išeina kalba apie laukų užteršimo piktžolėmis priežastis, jie jas paaiškina trumpai:

— Blogai paruošiamas dirvas sėjai. O sėjama pas mus paprastai taip — žiemkenčiai, po jų vasarajus ir vėl žiemkenčiai.

Suvieikiškiai nevertina užimtų pūdymų. Palieka juos neužimtais todėl, kad, nesant ganyklų, juose išlįsą vasarą ganomi gyvuliai. Iš 300 ha pūdymų, į kuriuos šiemet kalininiečiai sės žiemines kultūras, tik 97 ha užimtų. Neužimtus pūdymus reikia nieko nelaukiant artinti. Tačiau arimas vyksta lėtokai. Suarta vos 28 ha pūdymų. Laukiama, kol bus nušienautos pievos, kur bus galima ganyti gyvulius, tik tuomet pūdymai bus ariami. Bet gi po šienapiūtės prasiždės rugiapiūtė, o drauge su ja ir žiemkenčių sėja. Savaiame suprantama, kad tuomet į šviežiai suartus pūdymus pasėjus žiemkenčius, drauge su jais pradės augti piktžolės. Nepraktikuojama ir tokia veiksminga priemonė piktžolių naikinimui, kaip ražienų skutimas. Išėina, kad piktžolės ne naikinamos, o priešingai — veisiamos.

Kalininiečiai kasmet prisiima vis didesnius išpareigojimus gausiam žemės ūkio kultūrų derliui išauginti. Svarbu šiuos išpareigojimus įgyvendinti konkrečiu darbu. Kova už centnerius turi būti veiksminga.

V. Daubaraitis

Kaip jūs vykdotė prisiimtus įsipareigojimus? ĮSIPAREIGOJIMŲ VYKDYMAS — BENDRAS VISŲ REIKALAS

Stalino vardo žemės ūkio artelės gyvulių augintojai, prisiimdami socialistinius įsipareigojimus šiems, pirmiesiems septynmečio metams, nutarė pagaminti po 50 cnt kiaulienos šimtui hektarų arimų. Norint šį socialistiniuose įsipareigojimuose įrašytą skaičių paversti realiu, reikia nupe-
nėti bei realizuoti nemažiau 560 bekonų po 80 kg svorio kiekvieną. Artelės valdyba kiekvienai iš trijų jungtinių brigadų davė užduotį — atpenėti po 200 bekonų. Reiškia, realizavus šį bekonų skaičių, įsipareigojimai būtų ne tik įvykdyti bet ir viršyti. O kokia padėtis vykdat įsipareigojimus tikrumoje?

Per penkis mėnesius brigadų realizuotų bekonų skaičius sekantis: pirmoji pristatė valstybei 23, antroji—50, trečioji—74 bekonus, kas sudaro 13,5 cnt kiaulienos 100 ha arimų, t. y. tik viršutadį įsipareigojimų. O juk eina paskutinis pirmojo pusmečio mėnuo. Kaip matom iš skaičių, gaminant kiaulieną priešakyje žengia trečios kompleksinės brigados kiaulių šėrikai, atpenėję didžiausią kiaulių skaičių. Fermoje dabar yra 137 pusantrų-dviejų mėnesių paršeliai. Iki metų pabaigos jie bus atpenėti ir realizuoti. Reiškia, ši brigada užduotį ne tik įvykdys bet ir viršys.

Pirmosios kompleksinės brigados brigadininkas Stasys Paprockas nesijaudina dėl to, kad užduotis liks neįvykdyta. Jo apskaičiavimais iki reikiamo atpenėti brigadai bekonų skaičiaus trūksta 28 paršelių ir trūkstamas skaičius bus atpenė-

tas trečioje kompleksinėje brigadoje. Tačiau brigadininko apskaičiavimai neatitinka liūdno tikrovės. Be realizuotų iki šiol 23 bekonų, užkontraktuotų pas kolūkiečius dar 20, brigados fermoje dabar randasi apie 46 įvairaus amžiaus paršeliai, kuriuos iki metų pabaigos gal pavyks atpenėti iki bekoninės kondicijos. O kur dar 113 paršelių?

Apskaičiavusi, ką savų fermų paršelių neužteks prisiimtų įsipareigojimų įvykdymui, kolūkio valdyba buvo nutarusi trūkstamą paršelių skaičių pirkti. Tačiau vėliau jų pirkimui buvo pagailėta pinigų. Kam gi tuomet priimami įsipareigojimai?

Bendrai artelėje tarp atskirų brigadų nevedama kova už prisiimtų įsipareigojimų įgyvendinimą, už konkretų, dalykinį lenktyniavimą. Vieni kitų darbą, pasiekimus kiaulienkai sužino tik atsitikti-

nai, ir, aišku, kiekvienas stengiasi tik neatsilikti, o ne padėti vienas kitam. Kiaulių šėrikais dirbanti Felikso Bražiūno šeima trečioje brigadoje turi nemažą patirtį, darbštūs žmonės. Į jų prižiūrimas kiaules miela žiūrėti — švarios, imtusios. Per vieną apsi-paršavimą iš kiekvienos motininės kiaulės jie gauna ir išaugina po dešimtį paršelių. Nemažas penimų kiaulių paros priesvoris. Iš jų galėtų pasimokyti kitų brigadų kiaulių šėrikai, kuriems darbas sekasi ne taip jau gerai. Tačiau nė vienoje fermoje nepamatyti kovos lapelių, pasakojančių apie pirmųjų darbo patirtį, apie socialistinio lenktyniavimo eigą. Kaltos dėl to ir kolūkio pirminės partinė bei komjaunimo organizacijos, nusišalinusios nuo vadovavimo lenktyniavimui, nuo kovos už įsipareigojimų įgyvendinimą.

V. Raubiška

Pirmoji linininkystės grandis

ROVNO SRITIS. Didžiuliais laimėjimais darbe žinoma Sosnovsko rajono Ševčenko vardo kolūkio L. Kučeruk komjaunimo-jau-nimo grandis. 1958 metais grandis gavo vidutiniškai iš hektaro po 8 centnerius linų sėmenų ir po 10 centnerių linų pluošto 6 hektarų plote. Šiais metais jaunieji linų augintojai siekia dar didesnio derliaus. Jie įsipareigojo išauginti 7 hektarų plote nemažiau 12 centnerių pluošto ir 10 cnt sėmenų iš hektaro. Grandis jau dukart pasėlius iš-ravėjo. Laukuose bręsta gausus derlius.

Nuotraukoje: grandininkė L. Kučeruk ravi linus.

A. PLATONOVŲ nuotr. (TASS).

Sapnai ir jų prigimtis

Dar visai neseniai sapnininkas buvo populiariausia knyga skurdo ir tamsos prislėgtame buržuaziniame Lietuvos kaime. Nesuprasdami tikrąsios sapnų prigimties, žmonės galvojo, kad per sapnus pasireiškia kažkokia atgamtinė jėga, galinti išpranašauti jų ateitį. Tokį sapnų aiškinimą visai stengėsi palaikyti dvasininkai, nes į juos dažniausiai kreipdavosi sapnų priešasčių nesuprantą žmonės. Dvasininkija sapnų aiškinimą panaudodavo savo pasipelnymui, religinių prietarų skleidimui. Tai yra būdinga visoms religijoms. Pavyzdžiui, šventame rašte — biblijoje yra daug pavyzdžių, kai dievas, esą, išreikšdavęs savo „valią“ per sapnus.

Reikia pripažinti, kad dar ir šiandien pasitaiko žmonių, kurie tiki sapnais, bando juos aiškinti, tiki jų

pranašingumu. Tikrai moksliskai sapnų kilmę išaiškina I. Pavlovo mokslas apie aukštąją nervinę veiklą. Yra žinoma, kad svarbiausią vaidmenį žmogaus gyvenime ir jo veikloje vaidina didžiųjų galvos pusrutulio smegenų žievė. Pagal savo veiklą ir funkcijas visa smegenų žievė yra pasiskirsčiusi į daugybę sričių ir centrų, tvarkančių atskirų žmogaus organų (rankų, kojų, galvos, liemens) judesius, tvarkančių žmogaus kalbą, mąstymą, vaizduotę. Smegenų žievės centrų veiklą apsprendžia pagrindiniai nerviniai procesai: jaudinimas ir slopinimas. Jų dėka smegenų žievės centrai gali vadovauti viso organizmo darbui. Žmogus gali jausti bei suvokti išorinį pasaulį, mąstyti, prisiminti, įsivaizduoti... Žmogui būnant vyrauja

jaudinimas, o jam užmigus — slopinimas. Dažnai gilus slopinimas neapima visų smegenų žievės centrų. Šių slopinimo neapimtų smegenų žievės centrų veikla miegant gali sukelti įvairius, atitrūkusius nuo tikrovės, nenuoseklus vaizdinius. Tai ir yra pagrindinė sapnų priežastis. Sapnus dažnai iššaukia išoriniai dirginimai. Tuo galima įsitikinti dirbtinai juos sukelti. Pavyzdžiui, priešais miegančio žmogaus veidą 40 cm atstumu buvo uždegtas elektros lemputė. Šis žmogus sapnavo, kad jis kursto krosnį. Atlikus tą patį bandymą su kitu žmogumi, jis sapnavo, kad karštą vasaros dieną kaitinasi pliaže. Dar vienas bandymas buvo padarytas atsargiai perbraukiant miegančiam per veidą plonu metaliniu plaukeliu. Šis žmogus sapnavo, kad šie-

napiūtės metu gulėjęs ant šieno kupetos, ir šienas bado jam veidą.

Kaip matome, visiems šiems žmonėms sapnus sukėlė ne kas kitas, o tik išoriniai dirginimai. Sapnus gali sukelti ir vidiniai dirginimai: širdies, plaučių, skrandžio ir kitų organų sutrikimai.

Atsižvelgdami į išorinių bei vidinių dirginimų poveikį, galime išskirti keletą labiau tipiškų sapnų rūšių. Beveik kiekvienas žmogus yra sapnavęs kritimą, kuris dažniausiai pasibaigia pabudimu. Šitokio gana nemalonaus sapno priežastis paprastai būna nepatogi miegančiojo kūno padėtis, trukdanti normalų širdies darbą. Širdies darbui sulėtėjus, o kartais net akimirksniai stabtelėjus, paprastai, žmogus sapnuoja, kad jis krenta.

Apnuoginus atskiras kūno dalis (pavyzdžiui, miegančiajam netyčia nusiklo-

jus), žmogus sapnuoja tarytum jis būtų atsideręs prieš žmones nepakankamai apsirėngęs arba visai nuogas.

Be sapnų, kuriuos sukelia įvairūs išoriniai bei vidiniai dirginimai, dar yra sapnų, kurie remiasi prisimintais. Kartais sapnuojami mirę žmonės. Šiuo atveju iš mūsų sąmonės dėl kitų smegenų žievės centrų slopinimo iškrenta tas faktas, kad šie žmonės yra mirę.

Išvardintos sapnų rūšys rodo, kad žmogus sapnuoja tai, ką jis kadaise matė, ką girdėjo, ką pergyveno arba tai, kaip jį veikia įvairūs išoriniai bei vidiniai dirginimai miego metu. Be šių sapnų yra dar tam tikra rūšių vadinamųjų „pranašiškių“ sapnų. Pavyzdžiui, vienas pilietis susapnavo, kad jo koja suakmenėjo. Ir, iš tikro, neužilgo jam paraližavo koją. Paaiškinti šitai nesunku. Minėto pilie-

čio susirgimas buvo prasi-dėjęs prieš sapną. Tačiau jis buvo toks silpnas, kad veikiant įvairiems išoriniams dirginimams, šis vidinis dirginimas buvo neįaučiamas. Miegant, išoriniams dirginimams nusilpus, šis dirginimas galėjo būti pajustas, ir žmogus susapnavo sapną, „išpranašavusį“ jam susirgimą. Toks „pranašiškas“ ligos susapnavimas pasitaiko gyvenime labai dažnai, tačiau kaip matome, ir čia nėra nieko atgamtiško, nesuprantamo.

Atsakymo į sapnus reikia ieškoti ne sapnininkuose, ne ateityje, bet praeityje, prisiminimuose arba toje aplinkoje, kurioje žmogus yra miegodamas.

S. Kregždė

Vilniaus Valstybinio pedagoginio instituto vyr. dėstytojas

PODUKROS TEISĖMIS

Kodėl Puškino vardo kolūkyje maži pieno išmilžiai

Nei Puškino vardo kolūkio fermos vedėjas drg. Zavadskas, nei pačios melžėjos negali skystis bloga galvijų bandos sudėtimi. Karvės nenosenos, pieningos. Tačiau pieno primelžimo rodikliai kalba toli gražu ne jų naudai. Štai trys skaičiai: 1957 metais per pirmuosius penkis mėnesius iš kiekvienos karvės primelžta po 655 kilogramus, 1958 metais — 556 kg ir šiemet — 442 kg pieno. Imant pieno gamybą ploto vienetai per atitinkamus laikotarpius, kilimas labai lėtas: 26 cnt užpraeitais, 28,4 cnt praeitais ir 28,8 cnt pieno šiais metais. O juk įsipareigojimai kasmet priimami vis didesni. Praeitais metais jie nebuvo įvykdyti, abejotina, ar įvykdys juos puškiniečiai ir šiemet. Juk 100 ha naudmenų jie įsipareigojo pagaminti

150 cnt pieno — trečdaliu daugiau, negu buvo pagaminta per praeitus metus.

Pieningumo sumažėjimo palyginant su praėjusiais metais priežastį gyvulininkystės fermų vedėjas drg. Zavadskas paaiškina trumpai, atvirai:

— Blogai šiemet šeriamo gyvulius. Praeitais metais melžiamoms karvėms duodavom koncentratų, gi šiemet jos tenkinasi vien tik ganyklų žole, o ir tos neužtenka.

Prieš išgenant gyvulius į ganyklas, buvo numatyta karvių ganymui išskirti 30 ha daugiamečių žolių. Turint galvoje, kad kiekvienai karvei reikalinga ne mažiau kaip po 0,5 ha tokios ganyklos, pasėjus mišinių papildomam šėrimui šio ploto būtų užtekę karvėms per vasarą ganyti. Tačiau brigadininkams pagailo dobi-lų, ir karvių ganymui išskirta tik 10 ha ganyklų. Kol jos dar nebuvo pilnai įžėlusios, karvės buvo ganomos. Pieno išmilžiai buvo žemi. Vėliau karves buvo pradėta rišti. Tas padėjo išmilžiu kilimui. Nuo 6,8 l iš karvės į dieną birželio 10 dienai, pieno išmilžiai per penkiadienį pakilo iki 7,7 litro. Tačiau ir šis mažas kilimas laikinas. Nuganytose ganyklose trūkstant drėgmės neauga žolė. Blogai auga taip pat papildomam šėrimui skirti mišiniai. Reiškia, vėl teks ganyti karves kur pakliuvo, vėl kris išmilžiai.

Yra ir kitos žemo produktyvumo priežastys. Iš 70 karvių bandos 13 karvių iki šiol dar neapsiveršavusios.

R. Vitkus

KULTŪROS NAMŲ TARYBA VEIKIA

Mane prašė papasakoti apie mūsų kultūros namų veiklą. Neteisinga būtų sakyti, jog mūsų kultūros namai dirba geriau už kitų vietovių tokio pat tipo kultūrines įstaigas. Yra kultūros namų, kuriuose kultūrinis darbas geriau organizuojamas. Tačiau kiekvienų kultūros namų darbe yra to, kuo galima ir pasidžiaugti.

Mes kultūros namuose vystome meninę saviveiklą, organizuojame kultūringą kolūkiečių poilsį. Prie kultūros namų yra gana pajėgus meno saviveiklos kolektyvas, jungiantis apie 50 saviveiklininkų. Sudarytas choras, veikia liaudies šokių bei dramos rateliai, sėkmingai koncertuoja kaimo kapela. Rateliams vadovauja gerai žinantys savo darbą asmenys. Štai chorui vadovauja Antazavės vidurinės mokyklos muzikos

mokytojas Vladas Šukys, dramos ratelio darbą tvarko kultūros namų direktorius drg. Kurakinas. Saviveiklininkai ruošia vakarus kolūkiečiams bei kitiems Antazavės gyventojams, taip pat rengiame išvykas į kaimyninius kolūkius.

Reikia pasakyti, jog pagrindinį vaidmenį organizuojant kultūrinį darbą atlieka kultūros namų taryba.

Ji buvo sudaryta šių metų pradžioje, per ataskaitinį kultūros namų vakarą. Taryba susideda iš 15 žmonių. Jos sąstatas labai įvairus. Tarybos narių tarpe rasime mokytojus, kolūkių bei apylinkės vadovus, deputatus, tarnautojus bei kolūkiečius. Štai, pavyzdžiui, tarybos nariai A. Biveinytė—mokytoja, J. Pletkus — pieninės technologas, J. Galinienė

— medicinos sesuo, Likauskas — „Aukštaičio“ kolūkio pirmininkas, Andriūnas ir Datkūnaitė — kolūkiečiai ir t.t. Tarybos posėdžiai vyksta kiekvieną mėnesį. Pirmame tarybos posėdyje pasiskirstė tarybos narys turi savo darbo barą ir už jį atsako. Štai aš atsakau už liaudies šokių ratelio darbą, V. Šukys — už chorą, S. Fedotovas atsakingas už redkolegijos darbą. Eiliniuose tarybos posėdžiuose svarstomi kultūros namų ir atskirų ratelių bei redkolegijos darbo planai, numatomi tinkamiausi būdai vienai ar kitai kultūrinei priemonei organizuoti. Pavyzdžiui, priešpaskutiniame tarybos posėdyje, kuris įvyko balandžio mėnesį, svarstėme pasirengimo meno saviveiklos apžiūrai klausimą, o taip pat

numatėme, kaip geriau organizuoti „Aukštaičio“ kolūkyje pavasario šventę. Organizuojant šias priemones, gerai pasidarbavo tarybos nariai J. Pletkus, J. Plepienė, V. Šukys ir kiti. Reikia pasakyti, jog ir pavasario šventė praėjo neblogai, o apžiūroje iškovojome vieną iš pirmųjų vietų.

Šiuo metu kultūros namų, jų tarybos uždavinys — tinkamai pasiruošti rajoniniam festivaliui, o taip pat atšvęsti Joninių šventę. Tuo tikslu birželio 4 dieną įvyko tarybos posėdis. Jame tarybos nariai pateikė daug pasiūlymų, o ypač dėl Joninių šventės organizavimo programos ir vietos. Nutarėme Jonines organizuoti Biržinėje. Šventės metu duosime koncertą, organizuosime žaidimus,

„laimės šulinį“, atrakcionus ir kt.

Ruošiantis festivaliui, buvo numatytos konkrečios priemonės šokių ratelio bei choro darbui pagerinti.

Tarybos nutarimai neliko popieriuje. Šiuo metu jau pilnai paruošta meninė programa Joninėms. Šokių kolektyvas sėkmingai repetuoja lietuvių liaudies šokius „Sustą“, „Mikitą“, „Kolūkio laukelius“, „Sadutę“, kuriuos atliks festivalyje. Darniai skamba choro atliekamos dainos „Drąsiai, draugai, koja kojona“, „Ačiū partijai“ ir kitos.

Kultūros namų taryba ir toliau dės visas pastangas, kad užtikrintų kolūkiečiams kuo įdomesnį poilsį, plačiau išvystytų kultūrinį darbą kaime.

S. Urbonaitė

Antazavės kultūros namų meno vadovė

Liaudies demokratijos šalyse

Su Kim Re Sunu susipažinau 1956 metų vasarą Visasąjunginės Timiriazovo vardo žemės ūkio akademijos išleistuvių vakare. Prisimenu, kokia laime spindėjo jo didelės pilkos akys.

— Ne, jūs tikrai įsivaizduokite, kaip nudžiugs mano drosius šį dokumentą! — ir Kimas, kelintą kartą tą vakarą, ištraukė iš vidinės švarko kišenės naujutėlį diplomą. — Ar gi galėjo jis, paprastas bernas, anksčiau, japonų laikais, svajoti apie tai, kad jo sūnus gaus aukštąjį mokslą? Kur ten! Skaityti, rašyti ir tai visų vaikų negalėjo išmokyti...

Kimas tą vakarą papasakojo man apie sunkų, vargingą Korėjos valstiečių gyvenimą japonų valdymo laikais ir apie tai, kaip gyvena jie liaudies valdžios metais.

Po to, kai tarybiniai kariai išvadavo Korėjos liaudį, šalies Siaurėje buvo tuoj pat įvykdyta žemės reforma. Japonijos imperialistams ir dvarininkams priklausiusios žemės buvo konfiskuotos ir visiems laikams perduotos bežemiams bei mažžemiams Korėjos valstiečiams. Gavo žemės ir Kimo tėvas. Gyvenimas tapo geresnis, bet jau po kelių metų valstiečiai pradėjo suprasti, kad esant smulkiems ūkiams nepavyks išbristi iš skurdo. Pradėjo tartis kurti žemės ūkio kooperatyvą. Šiuos planus įgyvendinti jie galėjo tikrai pasibaigus karui, kai Darbo partija iškėlė uždavinį kooperuoti žemės ūkį.

Bet kadangi Korėjos Liaudies Demokratinėje Respublikoje žemė buvo perduota privatinei valstiečių nuosavybei, vyriausybė nustatė tris kooperatinių ūkių formas. Tai — arba nuolatinė savitarpio paramos brigada, kur suvisuo-

Naujovės Korėjos kaime

menintas tiktai darbas, arba pusiau socialistinė forma, kur suvisuomeninama žemė ir ūkis tvarkomas kolektyviai, bet produktai paskirstomi pagal darbą ir žemės pajų; arba tikroji socialistinė forma, kur suvisuomeninama žemė ir pagrindinės gamybos priemonės, o produktai skirstomi tiktai pagal darbą. Valstiečiai patys pasirinko kooperacijos formą.

Nuo to laiko, kai išvyko Kimas į savo tėvynę, praėjo jau keli metai. Ir visus tuos metus aš gaudavau laiškus su antspaudu „tarptautinis“. Gaunu juos nuo draugo iš Korėjos retai, bet kiekvienas laiškas man duoda žinių apie naujus jo šalies valstiečių pasiekimus socializmo statyboje.

O visai neseniai Kim Re Sunas pranešė apie tai, kad Pchenjane įvyko pirmasis žemės ūkio kooperatinių susirinkimas, kuriame dalyvavo daugiau kaip 4700 delegatų nuo keturių tūkstančių dabar stambių kooperatinių ūkių.

Kimas išsamiai papasakojo jo provincijos Sanjano kaimo kooperatyvo istoriją. Susikūrė jis netrukus po karo. Iš pradžių į kooperatyvą stėjo tiktai 12 neturtingų valstiečių. Du jaučiai — štai visas skurdus pirmųjų kooperatinių ūkis. Nedidelės buvo ir pajamos: kiekvienam kiemui teko tiktai po 850 kg grūdų.

Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos Darbo partija ir vyriausybė tuojau pat padėjo pirmiesiems kooperatyvams. Jiems buvo suteiktas kreditas: daugiau kaip 300 tūkstančių tonų maisto produktų ir sėklų, 24 milijardai vonų drėkinimo darbams ir gyvuliams įsigyti ir t.t.

Si parama padėjo ir Sanjano kooperatinkams. 1955 metais jie gavo dvigubai daugiau pajamų. Į kooperatyvą stėjo ir vidutinieji valstiečiai, ir penkių kaimyninių kaimų gyventojai. Praėjusiais metais kiekvienas kooperatinkas gavo jau po 3,5 tonos grūdų ir daug kitų produktų. Sustiprėjo ir visuomeninis ūkis. Šiandien Sanjano kooperatyvas — didelis ir turtingas ūkis. Jis turi dešimtis nuosavų žemės ūkio mašinų, 350 jaučių, kelis šimtus įvairių gyvulių. Čia auginami ryžiai, medvilnė ir kukurūzai. Kalno atšlaitėje driekiasi sodai ir šilkmedžių plantacijos. Į dirbtines vandens talpyklas paleista 300 tūkstančių žuvų mailių.

Pasikeitė ir pats Sanjano valstietis. Kooperatyve atidaryta dvimetė agronomijos mokykla, kurioje mokosi 80 žmonių, yra nuosava ligoninė, klubas, vaikų lopšelis ir darželis, kelios parduotuvės ir valgyklos. Yra net viršutinių drabužių siuvimo atelje.

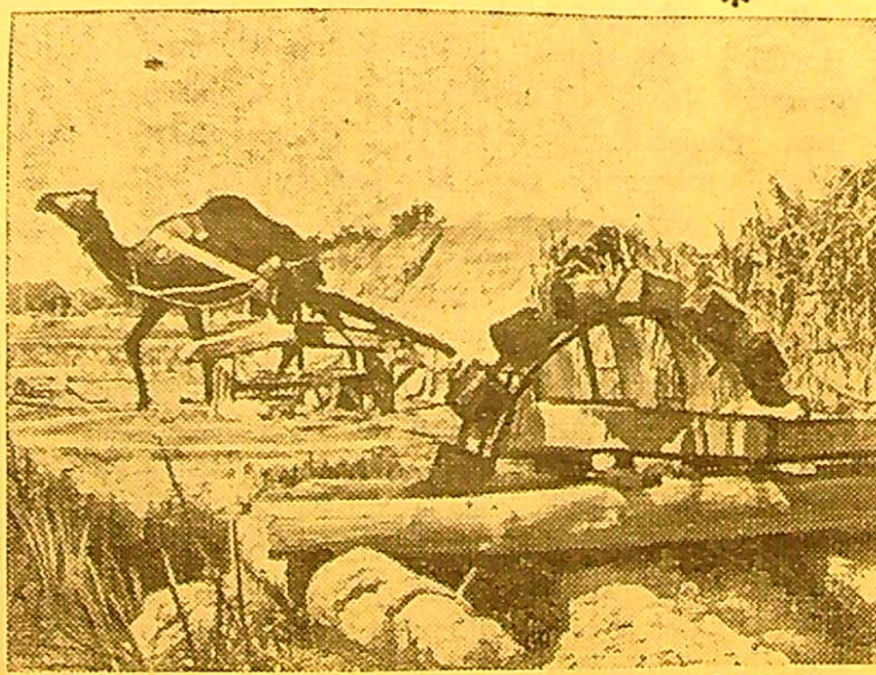
— Ir visa tai įvyko per pastaruosius penkerius metus, — rašė Kimas. — Tiesa, ne visi Korėjos Liau-

dies Demokratinės Respublikos kooperatyvai pasiekė tokių laimėjimų. Tačiau visas mūsų žemės ūkis per šiuos metus žengė didelį žingsnį pirmyn. Bendroji grūdų gamyba 1958 metais, nepaisant sausros, pasiekė 3700 tūkstančių tonų. Tokio derliaus Siaurėje niekada nebuvo!

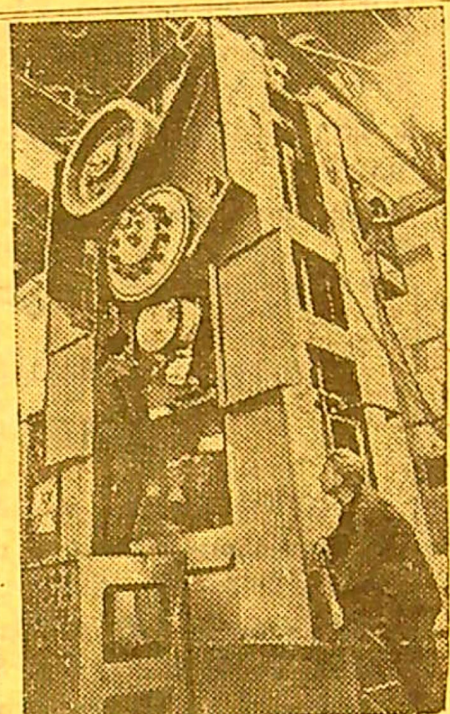
Aš gerai supratau mano draugo džiaugsmą. Juk daugelį dešimtmečių šiaurinė Korėjos dalis stokojo maisto produktų. Korėjos Pietūs, kur dabar įsikūrė Amerikos imperialistai, buvo visos šalies grūdų aruodu. O šiaudien Korėjos Liaudies Demokratinės Respublika pagal bendrąją ryžių, medvilnės gamybą ir gyvulininkystę pralenkė Pietų Korėją.

— Jeigu jūs dabar atvyktumėte į Siaurės Korėją, — baigdamas laišką rašė Kimas, — visur: kaimų ir miestų gatvėse, fabrikuose ir gamyklose, mokyklose ir institutuose pamatytumėte plakatus, kuriuose pavaizduotas raitelis ant sparnuoto žirgo. Tai pasakų žirgas „Čelima“, nubėgantis per dieną 1000 li (vienas li = 400 metrų). Šiandien „Čelima“ simbolizuoja naują Korėją, kuri, įveikdama visus sunkumus, sparčiais tempais žengia į socializmą.

A. Koroliovas

PAKISTANAS. Taip vaka rūj Pakistane laisto laukus.

ČEKOSLOVAKIJOS RESPUBLIKA. Brno mieste B. Šmeralo vardo mašinų gamykloje įrengiamas vertikalinis šalkalvinis presas LKM-1600, kuris bus išstatytas pirmoje tarptautinėje mugėje Brno mieste šių metų rugsėjo mėnesį.

Nuotraukoje: presas.

E. Bicano nuotr. Čekoslovakijos foto agentūra

F. Šilerio kūrinii jubiliejinis leidinys lietuvių kalba

Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla ruošiasi išleisti lietuvių kalba Fridriko Šilerio dramų ir poezijos kūrinių du toms didžiojo vokiečių rašytojo 200-ųjų gimimo metinių progą.

Viename tome bus išspausdintos dramų „Klasta ir meilė“, „Marija Stiuart“, „Vilius Telis“ ir „Plėšikai“. Šiuos kūrinius į lietuvių kalbą išvertė rašytojai Petras Vaičiūnas, Kazys Boruta ir Vytautas Bložė. Į antrąją knygą, kurią ruošia spaudai poetas Eugenijus Matuzevičius, įeis F. Šilerio lyriniai, politiniai ir filosofiniai eilėraščiai bei bažadės. Įžanginį straipsnį šiam rinkiniui rašo A. Venclova. (ELTA).

Pagal užsienio pavyzdžius

Visasąjunginių prekybos rūmų Lietuvos filialui rekomendavus, eilė respublikos įmonių pradėjo gaminti dirbinius pagal kai kuriuos geriausių užsienio produkcijos pavyzdžius. Numatytų masiškai gaminti prekių tarpe didelę vietą užima dirbiniai pagal modelius, sukurtus liaudies demokratinių šalių fabrikuose ir gamyklose.

Gera atsiliepiama apie Vengrijos ir Čekoslovakijos baldus, kurie pasižymi paprasta konstrukcija, kompaktiškumu ir gražia išvaizda. Miegamuosius ir valgomuosius baldus pagal užsienio pavyzdžius gamina Vilniaus, Šiaulių ir Kauno baldų įmonės. Į lengvosios pramonės gaminamų prekių asortimentą įtraukti suknelės ir viršutinis trikotažas, avalynė, šilkiniai audiniai, galanterija pagal pavyzdžius, gautus iš VDR, Vengrijos, Prancūzijos, Italijos, Švedijos. Vokiškų pavyzdžių moteriškus megztinius pradės gaminti Šiaulių „Verpsto“ fabrikas. Kauno siuvimo fabrikas „Spalis“ į savo gaminių asortimentą įtraukė moteriškas sukneles, pasiūtas pagal VDR modelininkų parengtus fasonus.

Vilniaus Eidukevičiaus vardo ir Šiaulių „Elnio“ odų-avalynės kombinatuose bus gaminama vyriška, moteriška ir vaikiška avalynė pagal demokratines Vokietijos avalynininkų modelius.

Respublikos įmonėse bus pradėta gaminti apie 600 užsienio prekių pavyzdžių. 150 pavadinimų dirbiniai jau gaminami.

(ELTA)

Dailės mokyklos abiturientų darbų paroda

Kauno vidurinė dailės mokykla išleido naują abiturientų laidą. Daugumas baigusiųjų mokyklą eis dirbti pagal specialybę į gamyklas, spaustuves, leidyklas. Apie tai, kaip abiturientai pasiruošę savistoviam darbui ryškiai byloja jų darbų paroda. Štai mokslo pirmūno A. Kubiliaus paveiksliukai, kuriuose atvaizduoti žvejai, Nidos pajūrio peizažai. Jaunasis dailininkas yra palangiškis, ir jūros tematika jam artimiausia. A. Kundrotas ir L. Matačius savo tapyboje vaizduoja nūdienį gyvenimą socialistiniame kaime.

Drobėse, estampuose, skulptūrinėse kompozicijose atsispindi tamprus jaunųjų dailininkų ryšys su gyvenimu.

ATITAISYMAS

„Pergalės“ Nr. 73 (1803) 2 psl. po korespondencija „Prisidengiant organizacijos vardu“ turi būti pasirašęs tik toks autorius: I. BARANOVAS, rajono finansų skyriaus valstybinių pajamų ir mokesčių vyr. inspektorius.

Už redaktorių L. VAITKONIENĖ